

En Salme.

Ost skulle jeg ei være fro
 Og lade af min Svag bære
 Naar Jesu søde Raade?
 Den er tilstrækkelig og stor,
 Den tier alt, som paa den tror,
 Og løses af al Raade.

Dem gives fuld og altid hel
 Til hver bodsærdig Syndersjæl,
 Som intet har af Ide,
 Den giver alt saa usortjent,
 — Til fattige er Raaden sendt,
 Kun de kan Raaden nyde.

Med Raaden følges Himlen ad,
 Den giver alt hvorens du had,
 Den aabner alle Døre,
 Den gjør frimodig, stærk og fro,
 Den sløber alt, som heter Tro,
 Der kan Guds Hjerte røre.

Paa Raaden er det trygt at staa
 Og alt af Raade altid saa,
 Vled den sig lade træffe.
 — Gud give mig til sidste Stand,
 At staa paa denne sikre Grund,
 Og evig Vre hofte.
 O. Jonassen.

Guldgruber.
 (O. Jonassen).

I Den Kong. Bog læser vi om, at Samaritanerne ikke blev holdt for rette Brødre af Juda og Benjamin, og de fik ikke Lov til at være med at bygge Templet. Og saa dette er skrevet os til Berdom. Intet Broderskab uden Enighed i Tro. Og Væren, hvorpaa vor Tro skal hvile, er Guds; selgelig maa den være Grundbolden for al kirkelig Enighed og Samarbejde. I Tempelbygningen maa kun de deltage, som har den ene og rette Tro. De, som nu anser „alt hvad skrevet staar,“ for Guds Ord, de fordrer ogsaa, at de, som er med i Tempelbygningen, bygger sin Tro paa dette Ord og holder det for

sin Regel i alle Sættler. Væren maa holdes ren, thi det er fra denne Rilde Livet flyder. En uren Væren er som en uren, giftig Rilde — den fører Giften videre. Vil vi, som Gud har givet den Erkendelse, at Bibelen er Guds Ord, bevare Væren ren, saa maa vi ikke gaa paa Accord med Tidssandens, eller for Freds og Venkæb eller nogen Forbels Stylo indgaa Broderskab med uandets- eller falsktrouende. Vi faar da heller hede freidbare og dogteredne end at indgaa Kompromisser paa det guddommelige Ords Beføstning. Og det skal ake vide, at Skriften ikke er vor, men Guds — og Skrift skal Skrift forklare. Og intet, som skrevet staar, er „mod Fornuften,“ men „over Fornuften,“ og den er derfor ikke kompetent til at domme her, hvor det ikke gjælder at forstaa, men at tro. Fornuften faar blive Fangen, Troen Herstøeren og ad den Vel vil vi i Troen forstaa, at et eneste Guds Ord er mere vord end Himmel og Jord. Og paa dette Ord vil alt det samlede, som er af Sandheden, og herfra lyder Løset: „Hellige Fæder, hellige es i din Sandhed, dit Ord er Sandhed!“

**En velsignet Middags-
 Søn.**

Slutning.

Det var en varm Dag, et delligt Hæder, fra Vandet had vandt Svæden — men Arbejdet i det velugtende Hæder var alligevel en Lyk. Da det fjerde store Læs stegrede igennem Døren, var det Middag, og Bødderne var dækkede.
 „Det er dog harmeligt,“ sa Mølleren efter kunstigt endt Maaltid, „at jeg idag maa gaa til Røvet; og det blev forbi Peters sa, at det var paatænksomme nødvendigt, at hans Sag kom fore, maa vi paa en saadan ubeleilig Tid komme sammen. Nu, jeg skal nok sørge for, at vi fatter os i Korthed. Er

saa træt,“ stode han gispende til, „at jeg knapt har kunnet ake. Det gaar ikke fort med Arbejdet, Mor, naar man blir gammel!“ Don stod op.
 „Ja, det er sandt,“ sa Møllerkonen, og strog ham over den hede Pande, „læg dig en liden Stund, jeg gaar imidlertid bort paa Engen og ser til med Arbejdet. Og da Skiftet!“ — hun la sin Haand paa hans Skulder og saa bedende paa ham, „læg ind et godt Ord for Peters, gjør endnu et Forsøg med ham! Læng hans Lykke eller Ulykke ligger idag i din Haand! Du er nu engang den, som har det meste at sige — brug nu din Indsigelse til det gode, Skiftet!“
 Han stov hende ublidt fra sig. „Guste — jeg beder dig, begynd nu ikke at tale om denne Sag nu isjen! Du ved min Mening, og at jeg ikke kister den hver Time. Vi Mand handler efter Vre og Samvittighed, men I Kvinder har ingen Forstand paa det, I gaar altid efter eders Følelse. Idag faar Peters sin Ven for sin Uvillighed, det er simpelthen ret! Og nu ikke et Ord mere!“
 Mølleren klemte Døren igjen og satte sig i sin Værelsal, som det var godt at hvile i.
 „Simpelthen ret!“ gjentog han, mens han gjorde sig det belevet.
 „Jeg har nu en god halv Time,“ tænkte han, da han saa paa Klokken, „saa at jeg kan lusse mine Øine en liden Stund.“ Han havde knapt tænkt dette til Ende, førend de lussede sig af sig selv, men Tankerne spandt sig imidlertid endnu videre, og det var naturligt, at de drejede sig om Peters's Sag.
 Ja, hvad skulle han da sige til de andre Dødsdødsmander; det var godt, at han ikke overvækkede det; for de havde ogsaa maagen Gang en bestemt Mening, han havde ikke altid trængt sin Mening igennem. Det var derfor saa meget mere nødvendigt i det foreliggende Tilfælde, at han fandt det rette Ord for at saa dem til at føle sig. Nu, Bedstfolk, saaledes vilde han begynde,

I ved jo alle, at denne Peters er et saadant rent ungtigt Plennefle, at paa ham er al Uvillighed spildt, og at vi gjør Menigheden Ret, naar vi lar ham saa Pengene.
 Men det kunde jo hænde, at Svedler Koste ikke vilde samstemme i det, han, som altid maa sige imod, og som ogsaa er noget blødsjertet, naar det ikke behøves — ja, men det er første Gang, at Peters beder Menigheden om Hjælp, og da vilde det dog være kristenligt.
 Da vilde Mølleren komme frem med det: kristenligt har jeg længe nok svet mod ham, af mine Bøger kan jeg vise, hvilken en upaatidelig Kar han er, hvorledes han altid har holdt mig oppe med talre Ord. Vi bestyrker ham bare i hans Besindighed ved at Menigheden holder ham under Armen. Jeg siger: har forsjetter det ikke, det er ikke ret, og jeg stemmer ikke for, at han faar en eneste Gent. Og er de andre enige i det, saa faar han ingen Hjælp. Vi gjør ikke mere end hvad ret er, og han maa se til at hjælpe sig, saa godt han kan.
 Og ved Afstemningen var de alle enige saa nær som Koste, der satte sig imod indtil det sidste. Han kunde nu ikke andet. Da — ja da kom det Diebstil, da Beslutningen skulde indføres i Protokollen og underskrides af alle tilstedeværende. Møden kom som sadvanligt først til Mølleren — her Bemmen, her Blæffet, her den store Bog.
 Men hvad var da det, der kom pludselig en stor Blæktat, der høstigt bredte sig ud over hele Bladet! Ret, sligt Blækt! Og — det var da fortrædeligt — det var jo ingen Ven, han holdt i Haanden, det var jo — en Høgassel — hu, da skulle dog —!
 Mølleren for op af Stolen og saa sig om, fuld af Vrede, „en Høgassel,“ strog han forbitret.
 „Men Skiftet!“ Møllerkonen stod i den aabne Dør og saa forstøkket paa sin Mand. „Har du da sovnet Liden bort!“

„Sovet — jeg? Hvad!“ svarede han forvirret og tog paa Haanden. Derpaa rev han Uret ud af Bæltelommen — Klodsen var næsten to.

Han for op. „Det er de — nei, det var samt. Det har aldrig været før! Nu kommer jeg for sent. Nu har de vel gjort en dum Strejg!“ Hurtigt greb han Hatten. „Stem Hjørte.“ mumlede han fortrydligt. Kanste kom han dog i rette Tid, men Peters's Sag kunde behandles først, det var muligt, at den allerede var afgjort — hvarmest muligt var det!

Med store Skridt gik han tværs over Gaden til Landshøjen. Men det var forgæves. Da han kom ind i Forsamlingslokalet, blev — netop saaledes som han i Drengene havde oplevet det, Protokollen rolt omkring til Underretten, og Beslutningen, som da blev læst op for ham, og som han da med eller mod sin Villie maatte underskrive. Led: Stomager Peters' besikkes af Menighedsbestyrelsen paa et kort et rentefrit Loan, hvormed han kan betale den refererende Gælden.

Det er naturligtvis Sædler Rose, som har gjort dem subjektive, murede Mølleren for sig selv. Men hvad hjælp blev Beslutningen der en uforanderlig Sjældsberøring, som Mølleren maatte finde sig i; og han var dog nok til at tillade sig at overvinde sin Nægtelse, som den gode Niddagsjævn alene var Skyld i.

Som et Dyr — nei, som en venlig Søskende, der uventet tryder frem gjennem Løse, tvænde Sten, indtil Hjæretningen i Stomagerens forspændte Hjerte. Som et Klæde forekom denne Wendung ham, alt andet, som trykkes ham, lyntes han nu var ubetydeligt.

Han spurgte heller ikke efter, hvorledes en saadan Bestandning var blot mulig, som et Klæde, stæet plene for ham, tog han den, en Glæde af Guds Haand.

Men om Rosalinde kunde han ikke holde sig inde, hans af Glæde overfyldte Hjerte drev ham til Møllersjævnens, og som der, mente han, var han Tol Skyldig.

Og hans Mund, der om Morgenen havde været saa taktløs, sank nu Ord. Hvad Møllers Skikkelige havde føet i den klare Morgenluft, det saa han nu i Skamringen — den, som stod der ligesom for ham, skjulende og hævende sig, som var bitt en anden, en vakkert angrebet, en alvorlig, bestemt Mand.

Møllers Skikkelige traag aldeles stille, Niddagsjævn.

men Blodet slog ham i Ansigtet ved den ufortjente Tol. Generelen vilde han forstaa ham, hvorledes alt havde gaaet til, nu kunde han ikke sige noget, det sad noget i Halsen paa ham, som han forgjæves søgte at hærte op. Det var ikke den Hinderling havde, da Peters med en sidste Taknemmelighedsbetring tog Afsted med ham, og i Stedet for Ord, som han nu som en Væns Mund havde da sagt, gjorde han et Ord i Rassen, hvor Hundredemærterne laa. „Jeg laaner dem til eder,“ sa han med barsklingende, hæs Stemme, „men vær uden Beskyrning, jeg kan vente!“

Sent om Aftenen sad Mølleren endnu dernæst paa Benken under Vinden, og Møllerkonen, som netop var kommen hjem fra et Besøg, satte sig hen til ham. Han spurgte ikke efter, hvor hun havde været, han vidste det nu alligevel. Han havde et mærkværdigt Drag den til Rennefæst som var i Ryd.

Sejlaent sagte han efter hans Qvand, den Qvand, der atter en Gang havde handlet meget bedre end Manden havde talt. Hun var saa inderlig glad.

„Den gode Gud ved altid at føre sin Villie igjennem,“ tænkte hun, „naar Mandene med altsor stor Næstfærdighed og Beskæmthed vil gjøre det, som er forkjært, og Kvindene ikke, fordi de inderst har paa Forretningssjæle, der blande sig dertil, da finder han net altid Måde til at bringe Sagen paa et andet Spor. Og om det ikke ser paa ungen anden Maade, saa sender han Rennefæst, som saa iøvrigt vilde raade og handle, en fed, dyt Niddagsjævn, som binder Hænderne paa ham og lukker Laberne.“

„Nu, min Kristel, du er nu ikke længere rigtig over, at du saa Tiden hørt?“ sa hun og streg ham med Haanden.

„Nei nei!“ — svarede han og la med Jæst lidt Fortrydelse i Stemmen, „men der er ingen Næstfærdighed i saadan Fremgangsmaade, Gude!“

„Kanste ikke — men Barmhjertighed!“ sa hun sagte.

„Ja, ja I Kvinder vil naturligvis altid ha ret,“ gjemte han i den samme fortrydte Tone, men han greb med det samme sin gode Lebsjævnens Haand, og Møllerkonen stak, at hendes fjære Mund var tilfreds og glad og taknemmelig mod den gode Gud, som saa anbejdet havde vellykket hans

J. L.

CARDS! CARDS!!

— 0: —

Your name written in white ink on 12 colored cards for 5-cent stamps. Write to

Instructor in penmanship.

Pacific Luth. Academy,
Parkland, Wash.

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.
Estimates Given on Papering and Glazing.
We Carry a Full Line of Wall Paper and
Room Moldings, Sash
and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. Tacoma Wash

CARL WILLIAMS.

A. BERGGREN.

Tacoma Clothing Co.

Skandinavisk Klædehandel. Mand's og Gent's
Klæder, Undertøj, Overl, Hatte,
Støvler og Ska.

Et stort Udvalg — Lave Priser.

1342 Pacific Ave., Tacoma, Washington.

LUMBERMEN'S NATIONAL BANK

W. E. Bliven,
Cashier.

Stephen M. G. Appleby,
Asst. Cashier.

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.,
TACOMA WASH.

CAPITAL, \$100,000.

Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 3 Procent paa Indskad. Veksler paa skandinaviske og fremmede Lande kjøbes og sælges. Sælger skandinaviske Kroner. General Dampskibs og Emigrations Agenter.

Tacoma

Washington.

Jensens Skandinaviske Apothek

flytter 1ste August til Corner of 11 og A

Man kan se det fra Peoples Store

Naar De behøver Mediciner Spørg Jensen
og spar Penge

Fortale til Katekismen.

De vest Gæbde lærer det med sig, et vi ikke alene skal offentlig fortælle, men ogsaa forklare og udlægge Katekismen, som vi vil først sige, hvad vi skal forstaa ved Katekismus, dernæst hvor nødvendig den er i Kirken.

Ordene Katekismus og Katekumen synes at være tagne af det fjerde Kapitel af Pauli Brev til Korintherne, hvor det hedder: „Men den, som undervises i Ordet, skal høre alle godt med den, som underviser ham.“ De nu Katekumen i Minderlighed er en, som bliver mundtlig undervist af en anden, som betegner Katekismus en saadan mundtlig Undervisning, som en meddelelse en anden. Derfor kan ogsaa Biskopernes og Præbiteres Hærførende kaldes Katekumenat. Men i Kirken betegner Ordet Katekumen en, der tilhører sig den kristelige Lære, og Katekismus den Lære, som bliver mundtlig meddelelse Tilhørende af de profetiske og apostoliske Skrifter angaaende vor Herre Jesus Kristus sande Kærlighed.

Før i Tiden, da Kirken blev samlet af Jøder og Hedninger ved Evangeliet's Broden, kaldte man dem Katekumener, der, før de blev bapte, tilgik sig til Kirken Lære. En saadan Katekumen var Augustin, H. Claus, Andreassen, der endog som Katekumen blev valgt til Biskop. Men nu, da Børnene, som endnu ikke kan forstaa nogen mundtlig Undervisning, bliver bapte, kaldes vi dem Katekumenat, der efter Døben og efter at de er komne til Sjette Alder, bliver underviste i den sande kristelige Lære, for at de i den modværende Alder kan beholde fast et tro og begribe det, som de i Barndommen paa en egen Maade troede og modtog ved en Raadgjæring.

Men Ordet Katekismus har ogsaa i Kirken en saa almindelig Betødning, at det omfatter de profetiske og apostoliske Skrifter's hele Indhold. For nærmere forklar vi det Ordet Katekismus de ti Bud, Troens Artikler, Hæderer, Døbens og Raadernes Indsigelse og Raadene. Disse Stykker er tilføjet Lære frem i sin Ord, men indeholder i sig selv et stort Udvalg af de sande kristelige Skrift og alle det, som er nødvendigt at vide til Selvhed. For omvendt Lære kan behøve af ti Bud, saa er dog disse ti Bud Kirken og Grundloven til alle Guds Lære, Befalinger og Raad, som indeholder i de profetiske og apo-

stoliske Skrifter, og overgaaet saaledes ved sin Kærlige og udvalgte Indvirkelse alle Biskopers og Lovhæderes Fagfærdigheder. Saaledes har Troens Artikler indeholdt disse ti Bud; men de omfatter alt, som den hellige Skrift lærer os om vor Herre, som Gjenstand for Troen og Høfligheden (Lærningen). Men Hæderer glemmer i sig alle Bønner og Salmer i den hellige Skrift. Naar der nu til disse tre Stykker føies Sakramenternes Indsigelse og Kirken's Embedsmyndighed, saa har man allerede i denne Katekismus alt, hvad man bør vide af Salighedsvejens Ord, som at den med Rette og egentlig kan kaldes den lille Bibel. Men det, som er sagt om Ordet Katekismus, er nok. Vi skal nu vise, hvor nødvendig det er at gjøre Brug af den.

Først trænger det ikke mange Ord. Bogen selv taler tilstrækkeligt for dens Nødvendighed; for vi sagde, at Katekismen var et Udbrag af den guddommelige Lære, der indeholder i alle profetiske og apostoliske Skrifter. Enten det nu lærer sig om Loven eller Evangeliet (for at disse to Stykker bestaar hele den hellige Skrift), saa vil man i Katekismen finde Fortælling over begge Dele. Men det er nødvendigt for enhver, der vil blive salig, at kende den Kærligheds Lære, der er givet i Kristus fra de eldste Fædre, fra Profeterne og Apostlerne. Udenfor nødvendigt er det, at man lærer at kende Loven, for at man ikke alene skal vide, hvilke Gjerninger det er, som Gud har Behag eller Vished i, men ogsaa for at man ved Loven kan komme til Synderens Erkendelse og til at opnå Forladelse. Udenfor nødvendigt er det, at man lærer at kende Evangeliet om Guds Forsoning og Frelse og gilder det i Troen: „Gæddit,“ siger den, „Evangeliet for at Erlønde den. Den, som tror (Evangeliet), han skal blive salig; men den, som ikke tror, han skal fordommes.“ For at opnå og besidde Frelsen og for at blive bevaret fra den evige Fordommelse er det ubetinget nødvendigt, at man med al Fuld lærer Katekismen. Evangeliet, siger Paulus, er en Guds Kraft til Salighed for hver den, som tror. Rom. 1, 16. Men i Katekismen og hvor i Troens Artikler, saa vel som i Stykkerne om Døben og Raadene, bliver det vigtigste af Evangeliet om vor Herre Jesus Kristus fremstillet. Derfor er Katekismen ligesom et himmelsk Værktøj eller Organ, hvorefter den Helligaand virker og eder sin Magt for at give alle dem, der i Troen

gjør Brug af Katekismen, den sande Frelse. Da Petrus og hans Medarbejdere ifølge Apostlerne's Gjerninger havde modtaget den Helligaand og nu efter sin Kærlige begyndte at bygge Kirken og grunde Kristi Rige, da fremstillede Petrus i sin første Prædiken en hel Del af den apostoliske Troens Artikler, hvorefter som vor Katekismus's vigtigste Del den historiske Raadgjæring vidner, at den Helligaand selv anbefalede os denne Katekismus og holder den for nødvendig i Kirken til Opbyggelse og Frelsens Bevarelse. Og da Petrus snart efter ogsaa kaldte Hedningerne til Kristi Rige, opregnede han de fornemste Ting om Jesus Kristus, saaledes som de er satte sammen i den apostoliske Belysning. Og hvad siger? „Der Petrus endnu (siger den hellige Skrift) talte disse Ord, kaldte den Helligaand paa alle dem, som hørte Ordet.“ Med disse Tegn vilde Guds Børn, der sendte den Helligaand, vidne for Tilhørerne, at Katekismen (for dens Hovedstykker sætter Petrus frem) er det af Gud ordnede Midde, hvorefter den Helligaands Raadgjæring bliver meddelelse Kirken. Naar nu Paulus siger: „Den, som ikke har Kristus Kund, den er ikke hans,“ — saa kan der ikke være Tvil om, at alle, som vil være Kristi sande Børn, nødvendigvis må se frem ved Undervisningen i Katekismen.

Men omvendt som der i Kirken med al Fuld man bliver paa, at den Kirken bliver lært Ord til andet, saa er dette dog til ingen Nytte, hvis man ikke har den rette Forstaaelse af den. Vi vil derfor, hvis Gud vil, og saa vide vi fornaar, give en klar Udlægning af den, for at man ogsaa kan forstaa det, der Ord til andet bliver lært, og for at man kan se, at Katekismens Indhold er ikke noget lig som menneskelige Træmmen, men Guds Hæderboring, hvorefter vi skal sætte Kærligheden med Hedninger, Jøder, Muhammedanere og alle vantroende og saa Satan tilbage, naar han anfægter os, overvinde Døden og saa Overhaand over Helvedes Porte, for at vi kan nyde Himmels Liv og Salighed i Evighed.

Derfor fornaar jeg nu alle Fædre til med al Fuld og Alder, ikke blot med Ord, men ogsaa med sit eget Eksempel at tilskynde og lode sine Børn og hele den sødte Familie til at lære Katekismen. Familien's Trang til Frelse kræver en sig Ordning; og det er et Raad, hvorefter Herren vor Gud har sat Forældrene, og en Vilje, som har pålagt dem; for Guds tager af Naturen ikke

til i Kundskab om guddommelige Ting. Udenfor de tager til i Alder. For omvendt som den naturlige Fornuft har en Kundskab om Gud og hans Lære, saa er den dog ved Synderen forværret og har det ingen Kundskab om Guds Børn, vor Herre Jesus Kristus, ved hvem vi alene faar sand Kærlighed og Frelse ved Troen.

Da nu den menneskelige Forstand's Kortsynethed er saa stor, bliver det nødvendigt, at Forældrene lader sine Børn fra den spæde Barndom af blive underviste i Katekismen, d. e. i den sande Lære om Loven og Evangeliet, for at den Helligaand under Forældrenes Medvirkning kan have et Midde, hvorefter den kan meddele sine Gaver til Børnene. Hvor der i de ti Bud tales om Høfligheds Helligholdelse, bliver det ikke alene bestemt Forældrene at afholde sig fra Arbejde om Hviledagen, men angaaende Familien og Kærlig bliver det foresat til: „Du skal du intet Arbejde gjøre, hvorefter du eller din Sønn eller din Datter, din Tjener eller din Tjenestepige eller dit Rødd.“ Studer nu Gud ogsaa sig om Dørens Hellig? Gud opholder nu sande Kærlighed og Dyr ligesom Salmen siger: men i de ti Bud bestemmer den sig ikke om dem for deres egen Skyld, men for Familien's Skyld, saa et naar Kærlig holder, kan Familien høre, men ikke i den Hensigt, at den skal bringe Søndagshollen til Leg, Spil og vild Ustyrlighed, men for at den skal helligholde Hviledagen, d. e. at den paa den skal befatte sig med Undervisning i den hellige Religion og tage til i sand Fromhed. Naar derfor en Familieholder enten paa Grund af Arbejde afholder Familien's Børn fra at høre og lære det guddommelige Ord eller af Vished og Ugudelighed atdele forsamlet at lade sine Folk blive underviste i den salighedsbringende Sandhed, saa er han en slet Forstander for sit Hus, og han vil pådrage sig en dobbelt Straf.

Det bliver ogsaa krævet i de ti Bud, at Børnene skal lære Fædre og Moder, men hvorefter kan du træde en gudsfalet Børn af dine Børn, naar du ikke selv i Forveien opfylder den Vilje, som der i det foregående Bud angaaende Hviledagens Helligholdelse kræves af dig? Børnene bliver ikke tilfældigvis Forældrene til Det, men de er en Gave og en Guds Belysning. Gud belysner dem, siger Skriften, og sagde: „Vær frugtbar og formere eder.“ Og i den 128 Salme Ps. 3. 4 hedder det: „Dine Børn er som Olykkelige rundt

om til Bort; ja, saaledes bliver Manden belignat, som frægter Herren." Men Børn bliver gløse Forsvorne af Gud og betroe de til dem ligesom et Himmels Vind, som de alle med usædvanlige og opdrage til at ynde Verden, men danne til Himmelsborgere. I den første Stamfader tabte vi betydelig Livs Kræft og faldes nu som Herrens, Dødens og Helvedes Børn. Der kan selvsagt ikke gloes noget mere grundligt og uovervejeligt end det, at Forsvorne ikke fremfor alle Ting sørger for, at deres Børn straks efter Fødselen kan få lysten sin Del af den engang tabte evige Livs Kræft. Men naar dette ikke sker, hvad andet bringer da Børnene med sig fra sine Forældre end Død og Helvede? Men i vor Tid drager altså mange Forældre langt større Ansvar for sine Døttr end for sine Børn. De giver sine Sønner Mad og Drikke to tre Gange om Dagen, og i en del Ager tager de sig ikke engang sin egen Tid, at de gloer sine Børn den rette sandelige Mad en eller to Gange. Hvad vil de være den retfærdige og evige Dommer, naar han kræver dem til Regnskab for deres skændige Pligtforsømmelse? Det ser vistnok ganske barnagtigt ud at boie i Børnenes Ræds og at holde dem til Omgang med andre Børn og almindelige Mennesker. Men maadigt og enbød beherskethed for det ud at byde ind i en lang Skalle af Klige og at føre en stor Hov Ryttere med den skændige Slagtrælle. Men jeg spørger dig: at holde sig blandt mange lette og raa Soldater, hvad er det andet end at holde sig midt i Salens Vild? Og at føre Ryttere med Hunden, hvad er det andet end at gøre Mennesker til Slagtekning? Selv om Krige er retsmæssige, og en Del Klige tjener i sand Gudsfrugt, som er det dog ikke ubetydeligt, hvad Slags Fjell Forsvorne i Almindelighed er, og som hvilken usædvanlig Mænde selv de retsmæssige Klige bliver forte. Men at være blandt Børn er det samme som at være midt blandt Engle; for deres Engle, siger Guds Søn, ser altid min Faders Magt, som bor i Himmelen. Og at lede Børnene til at høre og lære Katekismen, er det samme som at gaa foran dem til Opmærksomhed af det evige Liv; for i Katekismen bliver den søllysende Sandhed bekendt. Over langt højere er det derfor, hvor langt højere for Gud og alle Engle, hvor langt mere høimædigt er det at føre Børnene til Katekismen end at føre Forsvorne til Slagt. Er det barnagtigt og

smagløst, er det ikke meget mere en fortræffelig Ting det, som der kræves af Forsvorne i den 78 Salme, hvor det heber i S. 5 og 6: „han har reist et Vidnesbyrd i Jakob og sat en Lov i Jherusalem, som han ved mere Fader at kundgjøre sine Børn, for at den søllysende Slægt, de Børn, som skulde fødes, kunde høre dem, kunde høre frem og fortælle dem for sine Børn? „Man skal ikke tænke saaledes, at den, som bare indfører nogle få Børn i Katekismen, bare gjør dette eller hlat Børn en personlig Velgjerning, men at han efter Guds ord arbejder for Kligenes Udbredelse og deres Beskyttelse for Efterfølgere. Hans Stræben gaa ud paa at udvide og skjærpe Himmeriges Rige; for Børnene bliver ikke altid ved at være Børn, men træder ind i den modne Alder og bliver Hjelpeværk. Disse ord er Børn og underdøjer dem i Katekismen, ja, som de selv er blivende rigtig underdøjet, og efterlader saaledes Kligenes som Kræft til sine Efterkommere. Saaledes træffer en eneste Faders, en eneste Moders Selkærlighed, der med overste Hånd lærer sine Børn Katekismen, sig til at lade Dø.

Naar altså Katekismen indholdt er noget, som Børn trænger til, og Gud har givet Forældrene Børn, for at de ved at opdrage dem i Tugt og Herrens Formaning skal lægge større Vægt paa at gøre dem til Himmelsborgere end Verdensborgere, og Forsvorne ikke kan efterlade sine Børn nogen nytterligere ledere og mere heldbringende Kræft end Kundskaben om den sande Gud, kan man de da fremfor alle Ting og med et Hjelpe værne sine Børn, ja hele Familien til at lære og jo sine Katekismen, for at Gud, vor Herres Jesus Kristi Fader, ved sin Helligaand med oplyste deres Forstand, som at de kan opnaa Maalet for deres Tro, som er, som Petrus siger, Sjælens Frelse.

Johan Wien, 3. 2.

224. Boas ægter Rut.

Der skal vi høre om en Handel og Overenskomst, som blev sluttet mellem Boas og Naomis nærmeste Slægtning og Kræft. Dette skede i Staden's Port, det vil sige, paa den gamle Plads foran Staden Betlehem's Port, hvor de offentlige Sager blev bestrædt, for Staden's midts Plads og Dø. Den nærmeste Kræft opgik paa lovmæssig Raade og høitideligt, det kan træf-

Storn af sit, sin Hjel, og Boas overtog Kræftslægen til at ægte Rut, for at opstille hendes sødste Mand at Ravn paa hans Kræft, og dermed ogsaa Blaten til igjen at indløse Elimelechs søllysende Kræft. At alle Fjell i Staden søllysende Boas Lykke og Velgjerning fra Herren, til hans Hjelstid viser, at i denne mørke Tid paa mange Steder, saaledes som i Betlehem, fremme Søder og et gudfrøgtigt Sindelag havde holdt sig. Denne Historie lærer os, at i alle saadanne Ting, som angaar Hjelstid og Glendom, skal alle gaa ærligt og ordentligt til. Ogsaa de troende handler kun efter Guds Bille, naar de her nødt følger den lovlige Fremgangsmaade.

Na tog Boas Rut til Hus, og hun fødte ham en Søn, Obed, der for den fremme Naomi var en søllysende Trost i hendes Alderdom. Saaledes søllysende Herren ud til sine Klige og Hjelstede, som hele sit Liv var plaget og prøvet, dem under han søllysende i deres Alderdom en søllysende Opnærning.

Obed blev da Fader til Isai, Davids Fader. Hans Døgt slutter med et stort Slægtregister over Davids Hus fra Herrens, Judas Søn. Rut var som følge derfor en Stemmeholder til Davids og ogsaa ogsaa Davids Søn, Jesus Kristus. At hendes Slægt har det udbrødt sig Velgjerning først til Israels Fjell og dernæst den hele Obedslægen.

Vakkert er den Mand, som haver en god Hus, og hans Dages Tid bliver dobbelt.

En drav Hus er glæde for Mand og 21 skal fylde hans Livs Tid med Fred.

En god Kvinde er en god Del, hun skal gives i deres Del, som frægter Herren.

En Kvinde, som kan tie og er velstillet, er en Gave af Herren, og der er ikke Weberlag imod en vel optugtet Sjæl.

Sætte yndig er en blufærdig og trofast Kvinde, og alt det, som teles, er ikke værd at liges med en Sjæl, som holder sig lyst.

M & Swanson
Contractor
Plastering
and
Brickwork
ALL WORK WARRANTED
Address:
PARKLAND - - WASH

Gudstjenester.

Pastor J. W. Tjernagel's Kald.

Trefoldighed's Mgh., Stanwood,
11te Sept. 11 a. m.

Samens Mgh.

11te Sept. 3 p. m.

Skagit Mgh., Siv.

Ridgton menighed.

Scotts.

Immanuel's lutheriske Kirke af den store Squade, Hjørnet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union Car.

Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8.

1ste Søndag i Maanedens: Engelsk Gudstjeneste om Formiddagen, og 3die Søndag Engelsk Gudstjeneste om Aftenen. Gæst alle Gudstjenester paa Norsk.

Søndagskole hver Søndag Kl. 10 Formiddag. Undervisning ogsaa paa Norsk og Engelsk.

Ungdomsforsamling hver Fredag Aften Kl. 8.

J. H. Stub, Pastor

1620 Minor Ave. Tel: Red 4053.

Til Salgs.

En Sagmølle, som drives med Vandkraft, samt 100 Acres med Land, godt Hus med 10 Rum, 75 børende Frugttræer, nær Store og Postoffice, en udmærket Plads for en Familie.

"Pacific Herald" anviser.

Teller, Waska, 18 Aug. 1904.
Sjære „Derold.“

Det er nu over seks uger siden vi naaede frem til Teller. Rejsen opover var nok ikke den mest behagelige som som man kan tænke sig, men den havde ogsaa sine lyse sider. Ja, jeg var først syg et par dage, og det var ingen indbydning heller, men det var dog ikke saa ubehageligt, som jeg havde indbildt mig at det vilde være. Det mest ubehagelige ved rejsen var, at vi maatte enten holde os inde paa Ribebækket eller inde i vore smaa trætte værelser. Medvind havde vi næsten hele vejen og naar det blæste, laa vi ikke god med fuld fart paa grund af bølger som var ombord.

I Dutch Harbor tilbragte vi en meget behagelig dag paa land. Det afstentem, da vi kom ind her, gik jeg med Rev. Brevig over til Unalakleet og besøgte bæruehjemmet her. Den næste dag fordrov vi tiden med at gaa omkring og se os om. Udflugten, som man har fra de smaa bølger, der omgiver byen, over de lange grønne dale, som strækker sig langt bortover imellem de kalde, muddede fjelde og opover mod fjellinjen paa deres sider, vilde være erstatning for en mere behagelig rejse end vi havde haft for at komme her. Og saa var der næsten utallige forskellige slags blomster og græs, nogle havde jeg slet før, andre var ukjendte. Læser var der ikke at se, men naturens skønhed spandt mig ganske fuldstændig uden dem. Fra Dutch Harbor til Nome var rejsen mere behagelig. Der skjedde os ogsaa en dag og vi havde anledning til at besøge byen.

Her ankom vi paa søndag eftermiddag, den 3die juli. De som troede der var en glæde for dem at see se Rev. Brevig her i byen! Alting stod vel til her; alle friske og alting i god orden. Vi har haft pent vejr hele tiden, siden vi kom herop.

Sidste søndag var en mindetværdig dag for dette sted og en dag, som vi vil ingen af os snart vil glemme. Det er ikke ofte man faar anledning til at være tilstede, hvor saa meget af saa stor betydning udbrettes paa engang. Paa eftermiddag samledes vi til gudstjeneste og Rev. Brevig havde da nitten af de indfødte, store og smaa, og ægtefælle Mr. How & og Miss Knud.

Mr. How & har i længere tid hjulpet Rev. Brevig med at hjælpe her og hjælpe hest afstætte han ham. Miss Knud har været lærerinde her det sidste aar

og har udført et dygtigt arbejde. De er nu paa vejen til Seattle, og vores allest bedste ønsker dem en lykkelig og vellykket fremtid bærer de med sig paa sin vandring.

Alt de indfødte, som bedst, udtalte alle de, som var gamle nok til at forstå, hvor vigtig en sag det er, sit ønske om at det maatte ske, og det er at haabe, at de alle maatte blive staaende i den pagt, som de nu er indtrådte i. De er alle meget lærvillige, og mere andægtige og opmærksomme tilhørere kunde man ikke ønske sig.

Rev. Brevig gik til Nome med samme baad som Mr. og Mrs. How &. Vi ventede dem tilbage her denne aften.

Vi har i længere tid ventet dogligt at see prædikanter i sigte, men den venten har været forgæves. Skibet „Viking“ blev i en storm mellem den 4de og 5de aug. kastet land ved Cape Melner of Waska. Der ligger det nu, et prag, med stor proviant og de læser med klader fra missionens venner ombord. Løbet af disse læser var meget ubehageligt for missionen. Vi blev her i trang for frømpet og nøtter for børn mellem olie og sølvs søer gamle, og for jengklæder. Rev. Brevig vil vidne det her, at vi saa saa der prædikanter i Teller.

Mrs. How & siger, at hun, efter den strabadse de havde for at komme op her, har besluttet sig til at blive i Waska, indtil hun kan se alle herfra med jengklæder. Hun sender sin hilsen til „Derold“ læser.

Vi har endnu ikke hørt, hvem der skal komme herop for at tage Mrs. How &'s plads. Stolen begynder nu at uger og da har jeg maatte mere at skrive om, men mindre tid der vil indtil Mrs. How &'s efterfølger kommer.

Hermed venlig hilsen fra,
Andvig Carlson.

225. Hannas Bøn.

1 Sam 1, 1-14.

Samuels Bøger fortæller os først Samuels, den Guds Vands Historie, ved hvem Gud i en end Tid gav sit Folk Raad og Hjælp. Hans Moder var Hanna, Elkanas Hustru, en Lev af Israels Stamme. Hanna var først barnløs og maatte derfor af Elkanas anden Hustru, Penina, taale meget Haan og Spot. Naar Elkanas med sine Hustruer drog op til Tabernaklet i Silo for at ofre, saa gav han ved Offermaalstid Hanna et dobbelt Stykke,

dermed vilde han vise hende: Du er mig saa kjær, som om du havde født mig et Barn. Men det kunde ikke troste hende. Saaledes har de fromme mange Lidelser, som Verden intet ved om, ogsaa ganske mangt et skjult Kors i Quset.

I sin Bedrøvelse tog Hanna sin Tilflugt til Herrens Gud, den Herre Jehohat. Hannas Bøn, som hun ber frem for Gud i Tabernaklet, er et Menner paa en ret Bøn. Hannas Tale var et Udbrud for stor Kummer og Sorg. Naar, Angelst, Bedrøvelse driver til Bøn. Det er Hilden, hvoraf synder Bøn, Naad, Paasigelse. Hanna talte med Gud i sit Hjerte, men ogsaa hendes Ord blev hørt. Det er nok, naar Gud mærker paa Bønnen. Det er Bønnen selv, som Guds Sjæle Samtale med Gud. Den, som leder ret, udøver sit Hjerte for Gud, ligesom Hanna. Naar Hjertet ikke beder, saa er Bønnen bare et Raadstykke. Men ogsaa Læberne skal bede med, det skal være en virkelig Tale. Blotte Tanker og Ord, som ikke blir til Gød, kommer let bort. Forend man ved et Ord af det, er Hjertet kommet bort fra Gud. Hanna bad om en Søn. Men hun vilde ikke have en Moder, glæde og ikke bare vil behjælpes fra Børnsledens Glæde, men hun havde ved sin Bøn ogsaa Guds Bølge for sig. Hun stode i Jordens sin tilkommende Søn til Herrens og Herrens Tjeneste, han skulde være en Guds trosbæder. Det er Bønnen rette Indhold. Vi tør ogsaa bede Gud om legemligt Gøder. Men fremfor alt skal vi beder Gud og Løfte være rettet paa aandelige Ting. Oppefyldelsen vil forkynde Hanna i Guds Naad, at hendes Bøn var hørt. Den rette Slutning paa en Bøn er et glad Amen, som bevidner, at vi i Jordens er glade over og glæde paa, at vor Bøn blev hørt. Endnu fandt Bøn blev hørt.

At være frimodig i Herren alene er bøde, end naar et godt Hjerte lægger ved en dyd Ting.

+++

Den lille din Mund til en stor Lydighed, til det er Guds Tale i den.

+++

Det er en stor Gode at følge Gud efter, og det er et langt Bønnet et ankommes af ham.

J. M. Arntson,

Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
saasom Skjeder, Kontrakter, m. m.

Municipal Court-Rooms
City Hall.

TACOMA, - - WASH

Lutherist Pilgrim Hus

No. 8 State St., New York.

Harredes Hus det det nye Lutherske for Emigra-
tion Børns Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrere
og andre Reisende.

Pastor S. Petersen, Emigrantmissionær,
traffes i Pilgrim-Hus og
for Emigranterne til med
Naad og Naad.

Helt nye Emigranter fra Norge, Sverige og Balt
Line Street nær det 11. Egn.

Lindahl

PhotoStudio

(ground floor)

Lucerna Bldg. 903 Tacoma Ave

Tel. Black 4802.

First Class Work at a
Medium Price.

EDWIN R. RAY

PRINTER

113 THIRTEENTH ST

TEL. MAIN 235

TACOMA

Skandinavisk Boghandel.

Et stort Udvalg af Skolebøger, Salmebøger, Bøger, Romancer og Løfter, samt alt, som tilhører en vel udført Bog- og Papirhandel.

Ordres pr. Post sendes hurtigst.

VISELL & KORKBERG,

Stationers & Bookallere
1808 Pacific Ave.

J. Skodden.

Den gamle Skodde søer sig en
Tung og værdig søn,
Den søger for helligt lys —
Julestift er i Havn længe.

Det er regn — beständig det grøder
Jes Havn — den lange, gamle
Løsten, — den tørre jorden lægger
Og østjer sommerens tørte.

Ofta søer sig det lille blinde
Af renhed — Havn —
I den gamle berberens søn
Mangt søer sig sø søn.

Men naar søer sig den søer
Den er søer sig sø i søer sig søer;
I sø søer sig sø søer sig søer
Og søer sig sø søer sig søer.

Søer sig søer sig sø søer sig søer

Og søer sig søer sig søer sig søer
Til søer sig søer sig søer sig søer
Til søer sig søer sig søer sig søer.

Søer sig søer sig søer sig søer
Søer sig søer sig søer sig søer
Og søer sig søer sig søer sig søer
Søer sig søer sig søer sig søer
J. S. Trandsdal.

Detalt til Parkland Lu- ther'ske Barneskole.

Mrs. Selge, Løsten, De
Barn, Minn. \$4.50
Jacob Nibbe, Parkland 1.00
Mrs. Kirkbo, Tacoma 1.00
Mrs. T. Larsen,
Rosjerer.

Bekjendtgjørelse.

Søer sig søer sig søer sig søer
Søer sig søer sig søer sig søer
Søer sig søer sig søer sig søer
Søer sig søer sig søer sig søer
Søer sig søer sig søer sig søer

Handlingsgjensende ved mødet:
1) Menighedsrådet. Ref. pastor
Pjerte.
2) Tønder's forsamling. Ref. past.
O. J. Ordal.
3) Den broderlige bestyrelse. Ref.
formand L. G. Hoff.
O. J. Ordal, H. D. Bjerte,
formand. sekretær.

Prisen paa Hvede i Colfax er
for nærværende 68 Cents for Club
Hvede og 72 Cents for Blue Stem.
Der sælges en Del hver Dag, men
der har ikke været noget Stor-
salg, siden Prisen gik ned til un-
der 70 og 75 Cents. Skulde Pri-
sen stige igjen, vil Lysten til at
sælge bli stærk og Millioner Bu-
shels skifte Elere. Mange
Gaardmænd er færdige med Ind-
bøstningen og tilbringer megen
Tid i Byen og forhører sig an-
gaaende Stillingen paa Hvede-
markedet. De fleste af dem vil
beholde sin Hvede indtil de faar
70 og 75 Cents; de vil ikke nøle
sig med noget mindre. Henry
Hickman nærved Alnota har en
Avling paa over 40,000 Bushels.
Han vil ikke sælge med mindre
han faar 70 Cents, men da vil han
sælge alt. Havre en Dollar og
Byg 85 Cents for 100 Pund.

En Hjemmand kan søre udtaget fra
Forsætte, og en Fremmand kan ikke søre
fordiggjøret for Søer.

Søer sig søer sig søer sig søer
Søer sig søer sig søer sig søer
Søer sig søer sig søer sig søer

En Den prøver en Pottemager
Søer, men et Hennesse prøver ved søer
Søer sig.

Søer sig søer sig søer sig søer
Søer sig søer sig søer sig søer
Søer sig søer sig søer sig søer

Søer sig søer sig søer sig søer
Søer sig søer sig søer sig søer
Søer sig søer sig søer sig søer

DR. J. L. RYNNING,
FRENCH BLOCK, CORNER OF
18TH AND PACIFIC AVE.
OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M.
SUNDAYS AND EVENINGS BY
APPOINTMENT.
TEL. OFFICE BLACK 1721.
HOM. SUBURBAN 41.
TACOMA, WASH

Søer sig søer sig søer sig søer
Søer sig søer sig søer sig søer
Søer sig søer sig søer sig søer

De søer sig søer sig søer sig søer
Søer sig søer sig søer sig søer
Søer sig søer sig søer sig søer

Søer sig søer sig søer sig søer
Søer sig søer sig søer sig søer
Søer sig søer sig søer sig søer

Horse Heaven Home
Climatic Health Resort
Near Prosser, Yakima
County, Washington.
MISS K. E. SIHLER, Prop

Six years a teacher at Mt. Holyoke
College. Late Preceptress Pacific
Lutheran Academy.
P O Address: Prosser, Wash

Kraabel & Erickson
Dealers in
General Merchandise

Groceries, Hardware,
Flour, Grain, & Feed,
Dry Goods, Gents'
Furnishing Goods,
Boots & Shoes,
Drugs, Stationary,
Students' Supplies, &c.

Parkland, Wash

UNIVERS MEAT MARKET
A. A. FANGSRUD, PROP

Dealer in all Kinds of
Fresh and Salt Meats
PARKLAND, WN

**DR. ROBERTS, DORRICK
AND RAWLINGS**
DENTISTS

Crown and Bridge Work a Specialty
155 Pacific Ave. Tel. Red 190
TACOMA W

**Student-
Supplies**
OF
ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.
206 Pac. Ave. Tacoma, Wash

Til Veiledning
for dem, som vil give sine Bølløser til
Parkland luther'ske Barneskole, søer sig
at "Deeden" søer sig til "The
Parkland Lutheran Childrens'
Home," Parkland, Washington.
Mrs. T. Larsen.

F. J. Lee
Skandinaviske fotograf
1518 Jefferson Ave., Cor. Pacific
Telephone Black 1292.

O. B. LIEN. H. B. SELVIG.

HERE AF
LIEN'S PHARMACY,
(Tilligert Central Drug Store.)
Kopierer, Chemiker og Tot-
let Artikler.

Die S. Vær søer sig søer sig søer
Søer sig søer sig søer sig søer
Søer sig søer sig søer sig søer

1102 TACOMA AVE.
TEL. JAMES 141. TACOMA WASH

PACIFIC LUTHERAN ACADEMY

AND

BUSINESS COLLEGE

Pacific Lutheran Academy begynder sit 11te Skoleaar den 4de oktober. Mange mænd og kvinder, som er villige til at vende sig efter skolens regler, vil blive optagne **uden betingelse**.

Enkelte Grundtræk ved Skolen.

1. Den er en kristelig skole, som søger at drive sit arbejde i en sand kristelig ånd.
2. Besøgningen gaar ud paa, at skolen registrerer for eleverne; alle de eleverne registreret for skolen.
3. Den søger at anstille lærere, der ikke alene har god uddannelse og lang erfaring, men tillige er forskjellige af nationalitet til gjensidig.
4. Skoleplanen er anlagt i henhold til, at enhver elev som har lært grundligt de fag, han læser.
5. Skoleaaret er inddeelt i tre terminer, og arbejdet er fordeles anlagt, at ogsaa de elever, som kan fretdrives skolen blot en kort tid, kan ogsaa noget gødt ud af sin skolegang.
6. Skoleaarets og andres udgifter er sat saa lavt som muligt for at give kvinder de midlene de maa bruge til at faa en god skoleuddannelse.
7. Mange mænd og kvinder, der tidligere har haft skolen eller ingen anledning til at gaa paa skole kan her lære meget de fag, de trænger. Ungene vil blive meget udbytte, fordi de kan ikke faa andet.
8. Skolen tilbyder et særskilt kursus for nykommere og andre, som særlig ønsker at lægge sig efter at lære det engelske sprog.

Skolen optager elever af alle nationaliteter;

men den søger først og fremmest at imødekomme de børn, som hører til den af den nordvest-amerikanske befolkning paa vestkysten og de særlig den del, som holder sig til den lutherske kirke.

Skolen tilbyder følgende forskellige kurser: 1. Et forberedende kursus paa to aar, hvilket i det væsentlige svarer til 7de, 8de og 9de "grade" i "common" skolen. 2. Et treaarigt kursus for landbrug, som svarer til uddannelse sig til lærere. 3. Et treaarigt kursus for landbrug, som svarer til i vidtende sig til optagelse ved Luther College, eller et andet college af første rang. 4. Et fjerdeaarigt handelskursus paa et aar for bogholdere og forretningsfolk. 5. Et kursus paa et aar i hurtigskrift og maskinskrift. 6. Et kursus i pianospil og sang. Desuden gives et ekstra kursus for nykommere og andre, som særlig vil lægge sig efter at lære det engelske sprog.

For de fleste studier vedkommende

kræves ingen eksamen til optagelse. Enhver elev som efter samråd med bestyrelsen vælger det kursus, han ønsker.

Skoleaaret er inddeelt i tre terminer, hvor paa tre måneder. Semesteret begynder den 4de oktober, vintersemesteret den 3de januar, sommerferien den 28de marts. Elever optages til høstsemesteret til, hvilket ved en termins begyndelse. Som regel kan en elev som det første udbytte af sin skolegang ved at begynde ved skoleaarets begyndelse og fortsætte til det afslutning i juni.

Udgifterne gennem en termin

paa tre måneders er omkring \$40.00. Dette indbefatter kostene, løst, logi og bøger. De, som betaler for det andet, for det forholdt noget billigere.

En skatretter katalog og andre oplysninger om skolen faaes ved at skrive til bestyrelsen.

Adresse: Prof. R. J. Ong, Parkland, Wash.

PACIFIC HEROLD,

Udrevet af

Pac. Luth. Univ. Ass'n

Udkommer hver

FREDAG

REV. B. HANSTAD, Redaktør.

assisteret af

Rev. J. Johansen,

Rev. O. Holden,

Rev. M. Christensen.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar..... 50 Cts
Seks Maanedes..... 25 Cts
Til Europa pr. Aar..... 75 Cts

Adresse: PARKLAND, WASH.

Merkt:

Alt behørende Bladet sendes til Pacific Luth. University Ass'n, Parkland, Wash.

Skem ikke at sende Betaling. Send den helst i Money order eller lag 50 Cts. i Guld i Brevet.

En eller To Gents Frimærker medtages ogsaa. Men Frimærker paa 5 eller 10 Cts. kan vi ikke bruge.

Korte Meddelelser fra Skandinaviske Settlementer og Menigheder medtages med Tak.

Pacific Distrikts Præstev

Stoffen J. 107 1/2 Madison St.

Donip P. Carlson, Wash.

Wjate, W. O. Johnson, Wash.

Wrightson W. R. 125 State Street

Portland, Or.

Carlson, E. H. W.

125-127 Ave., 6th Street, Wash.

Dale, J. O., Elmore, Wash.

John S. G. 207 Lombard St., Everett, Wa.

Wrightson W. R. 125 State Street

San Francisco, Cal.

Wrightson W. R. 125 State Street,

Wash. D. C.

Wrightson W. R. 125 State Street,

Portland, Or.

Wrightson W. R. 125 State Street,

Portland, Or.

Wrightson W. R. 125 State Street,

Portland, Or.

Wrightson W. R. 125 State Street,

Portland, Or.

Wrightson W. R. 125 State Street,

Portland, Or.

Wrightson W. R. 125 State Street,

Portland, Or.

Wrightson W. R. 125 State Street,

Portland, Or.

Wrightson W. R. 125 State Street,

Portland, Or.

Wrightson W. R. 125 State Street,

Portland, Or.

Wrightson W. R. 125 State Street,

Portland, Or.

Wrightson W. R. 125 State Street,

Portland, Or.

Wrightson W. R. 125 State Street,

Portland, Or.

Parkland Nyheder.

Om Aftenen d. 23 i denne Maaned skal Sangforeningen i Tacoma med Assistance af Sangforeningen i Parkland gi en Koncert i Germania Hall i Tacoma. De skal synge de samme Sange, som de sang ved Koncerten i Grand Opera House i Seattle den 31te Juli. Tacoma Sangforening skal synge Anne Knudsdatter og Parkland Sangforening Valdrisvisen. Følgende musikalske Kræfter har velvillig lovet at yde Assistance: Miss Emma Lee, Solo, Mr. K. J. Middleton, Violincello, Professor Olaf Bull, Violin, Pastor Sperati, Piano. Foruden Soloor skal de tre sidstnævnte opvarie med en instrumental Trio.

David Olsen fra Preston, Wn., har seet sig om i Parkland. Han tænker paa at besøge Skolen, naar den begynder.

Ole J. Cultom har kjøbt et Jordstykke i Brookdale. Den 3. ds. blev han gift med Elfrida Petersen i Tacoma. Vielsen udførtes af Pastor Sperati i den tysk-lutherske Kirke. John Stensrud var tilstede ved Vielsen. Ole Cultom er Brobygger i N. P. B. Tjeneste. Hans Broder Mads Cultom har ogsaa kjøbt et Landstykke i Nærheden af Brookdale.

Fra Pastor Aaberg har vi faaet Efterretning om, at hans Sou er død og skal begraves i Parkland. Pastor Aaberg er allerede paa Veien med Liget fra St. Paul, som han forlod Tirsdags Morgen.

Sangforeningen "Luren" havde Sangøvelse og Forretningsmøde Tirsdags Aften. Der blev foretaget Valg paa Embedsmænd med følgende Udfald: Præsident Professor Xavier, Vicepræsident Oscar Benrud, Sekretær Mons Knudsen, Kasserer A. Fausgrud, Direktør Georg Johnson og Vice-direktør Professor Xavier.

Gilman og Storaaali holder nu paa med Smedkerarbeidet i det

Rum i Menighedens Skolehus som "The Willing Workers" bakkoster Istandsættelsen af.

En Del unge Mænd har aflagt Skolen et Besøg, og flere har sendt Ansøgning om Optagelse.

Ambrose Saraland gjorde en Afstikker til Parkland Fredag og Lørdag i forrige Uge.

Skolens Pedel og Skolens Maskinist har begyndt at gjøre Forberedelser til Skolens Aabning.

Fra andre Kanter.

Fra Nome, Alaska, skriver past. T. L. Brevig den 9de august til synodens formand:

Jeg er nu i Nome som vidne i en sag og bor hos mr. Lousen. Just som jeg gik ombord i "Sadie" ved stationen, faar jeg budskab om, at proviantskibet er forlist ved Cape Prince of Wales, og alt vort er gaaet under. Vi vil dog ikke tabe noget, da alt var assureret undtagen de kasser, som var sendte til missionen. Vi kan nu faa alt, vi trænger, i Teller, og ligesaa billig som udenfra, undtagen klæder, som er meget dyrere her; men vi har næsten klæder nok for etaar, saa meget lidet trænges til at kjøbes. Jeg reiser op igjen for at ordne dette, førend jeg reiser ud igjen. Der er ingen fare for, at missionen vil lide nogen nød paa grund af dette. Missionen eier nu 314 rea. Vi havde 108 halve ivaar. Mr. og Mrs. Howick er nu i Nome paa reisen ud. Kkt.

Om past. A. Chr. Olsens hustru berettes os, at hun hensov i troen paa sin frelser i sit hjem nær Herscher, Ill., fredag den 10 august, og blev begravet paa Grant Prairie kirkegaard tirsdag den 23de. Past. M. K. Bleken talte i huset over Joh. 14, 1-3 i kirken talte past. I. Nordby over Hebr. 13, 14: "Thi vi har ikke her en blivende stad, men søger efter den tilkommende." Past. Nordby frembar ogsaa en hilsen fra synodens prester, der var

samlede til konferens i Redwing. Past. G. A. Gullixson oplæste afdødes levnetsløb, og talte paa engelsk over Hebr. 4, 9: "Altsaa er der en sabbatsvile tilbage for Guds folk." Afdøde, som var født den 7de maj 1840, havde et godt vidnesbyrd af alle for sin stille, kristelige vand, og den store skare, som fulgte hende til graven, viste, at hun havde været afholdt baade af menigheden og udenforstaaende. I sit ægteskab blev hun moder til 8 sønner, 6 sønner og 2 døtre. Alle sønnerne har været eller er disciple ved Luther College. En af dem har Herren hjemkaldt. To har graueret, og af dem studerer den ene teologi, den anden medicin. To er endnu ved skolen. Barmhertighedens og trøstens Gud trøste den efterladte egtefælle og disse nu moderløse børn. Kkt.

En af de ældste og mest bekendte Kvægavlere i Lincoln County — Joe Enos — har nylig afskændet sin Gaard paa 2000 Aker, bestaaende af Ager og Græsland, til Olaf Lund fra Spokane for Grundeløndom til en Værdi af \$28,000 i sidstnævnte By. Enos er en Portugiser af Fødsel.

Faust C. de Welsh, den nye Lærer i nyere Sprog ved Statens Landbrugsskole i Pullman, er udeksamineret fra Universitetet i Rochester, New York. Han har tilbragt et Aar i Europa.

En Sixth Avenue Vogu og en Point Defiance Vogu stødte sammen ved St. Helens Avenue, Tacoma. En stor Del af den ene Side af Sixth Avenue Voguen blev ramponeret. Fire Passagerer fik nogle lette Beskadigelser.

Regjeringen bygger en Vei fra Longmire Springs til Rainier Nationalpark. Under det nuværende gunstige Veir skrider Bygningen raskt fremad. Den kan ikke bli færdig iaar.

Tacomas Parkkommissærer har holdt Møde angaaende Forskjønnelse af Byens Parkanlæg. Det er nu især Point Defiance Park,

som de fæster Opmærksomheden ved, da den er Tacomas Have. Men der er Mangel paa Vand og Mangel paa Redskaber til at vandle med. De tænker følgelig paa saasart som muligt at grave en Brønd paa Høiden ved den søndre Ende af Parken. For at komme til Vandet maa Brønden ha en Dybde paa fra 150 til 200 Fod. Der er vistnok en Brønd i Parken, men den er rent for gammel og skal derfor opgives. Den nye Brønd skal afgi en Vandmængde paa 600,000 Galloner om Dagen. Man tænker ogsaa paa at danne en Sø med Fontæne i Midten.

Pacifickystens Skibsselskabs Dampor City of Topeka ligger paa Bunden af Seattlebugten. Skarstenen og den flydende Ladning er alt, hvad man kan se af den. Uden nogetsomhelst Varsel, sent, men sikkert gik den tilbunds, og lykkeligvis fik alle de ombordværende Tid til at komme i Land. Tabet vil gaa op til \$100,000.

General Funston kom den 6. til Seattle fra Nome paa Dampskibet Oregon. Han havde seet efter de forskjellige militære Stationer i Alaska. Han fandt alt i den bedste Orden. I Oktober skal han overtage Tilsynet med Indsøernes militære Omraade.

M. K. Kimberley fra St. Paul har været i Tacoma og seet efter Bygningen af det nye Hospital, som Northern Pacific Velgjørhedsselskab har under Opførelse.

Universitetsbygningerne i Seattle er daarligt beskyttede mod Ildbrand, siger Brandmandskabet i Fremont, en Brandstation i Seattle. Brandmændene skulde slukke Ild, som var kommet op i en Kratahog et Par Kvartaler fra Universitets Gymnastiklokale, og da fandt de ud, at Lærdomsstedet ikke var forsynet med tilstrækkelige Slukningsmidler.